

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Τὸ ἄρθρο μας ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ προηγούμενο φύλλο μας γιὰ τὶς συντάξεις τῶν δημοσίων υπαλλήλων καὶ τὸ ἔγγραφο μας πρὸς τὴν Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ νέου συνταξιοδοτικοῦ Κώδικος εἶχαν καλὴ ἀπήχηση στοὺς γυναίκευς καὶ δημοσιογραφικοὺς κύκλους. Στὸ φύλλο τοῦ «Βήματος» τῆς 1ῆς περασμένου Ἰανουαρίου ἡ γνωστὴ δημοσιογράφος Κ. Σ. Μαιλέξου ἔγραψε ἕνα καλογραμμένο ἄρθρο, προβάλλοντας καὶ ὑποστηρίζοντας τὶς ἀπόψεις μας. Ἐξ ἄλλου πάρα πολλές γυναῖκες ἀπευθύνονται συνεχῶς σ' ἡμᾶς γιὰ τὸ θέμα αὐτό, ἐνχαριστώντας καὶ ζητώντας νὰ συνεχίσουμε τὴν προσπάθειά μας αὐτή.

Ἄς ἐλπίσουμε νὰ τὸ προσέξῃ καὶ ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς καὶ νὰ γίνουν, τώρα ποὺ εἶναι ἡ κατάλληλη στιγμή, οἱ προτεινόμενες δίκαιες τροποποιήσεις μας.

ΟΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Λὲν θεωροῦμε ἄσολοπο νὰ ἐπαναφέρουμε σὲ συζήτηση, αὐτὲς τὶς μέρες ποὺ ὑποβάλλονται οἱ φορολογικὲς δηλώσεις, τὸ θέμα ποὺ ἐπανειλημμένα προβάλαμε : νὰ ὑποβάλλῃ πάντα χωριστὴ δήλωση καθε φορολογούμενος, καὶ συγκεκριμένα καὶ ἡ σύζυγος χωριστὰ ἀπὸ τὸν σύζυγό της.

Αὐτὸ εἶναι θέμα περισσότερο ἀξιοπρέπειας καὶ ὑπευθυνότητος παρὰ οἰκονομικό. Ἡ γυναίκα δηλαδὴ πρέπει νὰ εἶναι προσωπικὰ υπεύθυνη γιὰ τὴ δήλωσή της καὶ ὄχι ὁ ἄντρας της, ποὺ, ἰδίως ὅταν ἡ γυναίκα του ἄσκει χωριστὸ ἐπάγγελμα, δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ γνωρίζῃ τί πράγματι κερδίζει ἡ γυναίκα του ἀπ' αὐτό.

Ἐξ ἄλλου ὑπάρχουν πολλές περιπτώσεις ποὺ συντρέχουν λόγοι νὰ μὴν ἀναφέρῃ ἡ γυναίκα στὸν ἄντρα της ὅλα της τὰ εἰσοδήματα ἢ γιὰτὶ ἔχει ὑποχρέωση νὰ βοηθήσῃ τὴν πατρικὴ της οἰκογένεια —

πρῶτο ποὺ ὁ σύζυγος δὲν βλέπει, τυχόν, μὲ καλὸ μάτι — ἢ γιὰτὶ οἱ μεταξὺ τους σχέσεις δὲν εἶναι περὶ φημες.

Ἡ ἀνευθυνότητα τῆς φορολογούμενης συζύγου ἔφθασε σὲ σημεῖο νὰ ὑπάρχουν περιπτώσεις ποὺ ὁ σύζυγος δὲν τῆς ἀνακοινώνει κἀν τὴ δήλωση ποὺ κατέθεσε ὄχι μόνο γι' αὐτὸν ἀλλὰ καὶ γι' αὐτὴν τὴν ἴδια. Καὶ μὴ κυρία γνωστὴ μας ἐπήγε στὴν Ἐφορία γιὰ νὰ λάβῃ γνώση τῆς σχετικῆς δήλωσης τοῦ συζύγου της γιὰ τὰ δικὰ της εἰσοδήματα, ἀλλ' οἱ ἀρμόδιοι ὑπάλληλοι ἀρνήθησαν νὰ τῆς τὴν θέσουν ὑπ' ὄψη της, γιὰτὶ, κατὰ τὴν Ἐφορία, αὐτὴ εἶναι τ ρ ῖ τ ο, ξ ἔ ν ο ἀρμόσιο.

ΙΣΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ

Ξεπερασμένο θεωρεῖ τὸ αἰτημά μας αὐτὸ ἢ συμπαθῆς καὶ γνωστὴ δημοσιογράφος Κ. Ρεζάν (Ἰωσήφ) σ' ἕνα σημείωμά της τῆς Κυριακῆς 24 Ἰανουαρίου στὴν «Ἐλευθερία». Αὐτὸ δείχνει πόση ἀνάγκη καταταπισμοῦ στὰ θέματα ὑπάρχει, ἀκόμη καὶ γιὰ γυναῖκες ποὺ ἔχουν ἔργο. . . νὰ κατατοπίζουν τὶς ἄλλες.

Καὶ μόνο ἂν ἐδιάβαζε μερικὰ ἄρθρα τοῦ τελευταίου φύλλου μας ἢ φίλη δημοσιογράφος — τὴν ὀπιάν ἐνχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ λόγια της—θὰ ἔβλεπε ἀμέσως ὄχι ὀλίγες ἀνισότητες : στὶς συντάξεις, στὸ διαγωνισμό τῆς Δ.Ε.Π., στοὺς διαγωνισμοὺς τῶν Τραπεζῶν κλπ.

Πάντως γιὰ νὰ οργανώσουμε πιὸ συστηματικὰ τὸ διαφωτιστικὸ μας ἔργο, ἀποφασίσαμε σὲ κἀθε φύλλο μας νὰ δημοσιεύουμε μιὰ ἔρευνα γιὰ τὴ θέση τῆς ἐργαζόμενης σὲ κἀθε Δημόσια Ὑπηρεσία ἢ μεγάλου ὀργανισμοῦ.

Ἐτσι θὰ φανῇ πὰ εἶναι ἡ πραγματικὴ κατάσταση καὶ σύμφωνα μ' αὐτὴν θὰ προσπαθήσουμε νὰ

βροῦμε κοί νά ἐπιβάλλουμε τὰ μέτρα πού θά τήν διορθώσουν.

Ἄς μὴ ξεγελιόμαστε μ'ἕνα ἢ δυό παραδείγματα-ἐξαίρεσεις, σάν αὐτὰ πού ἀναφέρει ἡ Κα Ρεζάν. πού κι' αὐτὰ ἀκόμη εἶναι πολὺ ἀμφίβολο ἂν εἶναι ἐξαίρεσεις: Γιατί ἡ Κα Ε. Κρίσπη - Νικολετοπούλου, ἂν ἦταν ἄντρας, μὲ τὴν ἄξια πού γνωρίζουμε πὼς ἔχει, θά ἦταν πρὸ πολλοῦ καθηγήτρια καὶ ὄχι ὑφηγήτρια στὸ Πανεπιστήμιο. Ἡ δὲ Κα Ἑλένη Βλάχου, πράγματι γυναίκα εὐφυΐας καὶ γενικῶν ἱκανοτήτων ἀσυνήθων, ἂν, ἀντὶ νὰ τὴν φέρῃ ἡ τύχη «ἀφεντικὸ» τῆς δημοσιογραφικῆς τῆς ἐπιχείρησης — πού τόσο ἐπιτυχημένα ὄχι μόνον ἐκράτησε ἀλλὰ καὶ ἀνέπτυξε περαιτέρω — τὴν ἔβαζε κάπου ὑπάλληλο τραπέζιτικῆ ἢ δημόσια π.χ., ποιὸς ξέρει τί δυσκολίες θά συναντοῦσε στὴ σταδιοδρομία τῆς.

ΟΙ ΠΡΟΒΙΒΑΣΜΟΙ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Αὐτὴ τὴ φουρᾶ, ἐπιτέλους, στὸ Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης ἔγιναν καὶ μερικοὶ ἐπάξιοι προβιβασμοὶ γυναικῶν ὑπαλλήλων σὲ ἀνώτερους βᾶθμους, τόσο ἐπάξιοι πού ἀπορούσαμε πὼς δὲν εἶχαν γίνει καὶ νωρίτερα.

Συγκεκριμένα:

Δύο γυναῖκες προήχθησαν στὸ βαθμὸ τοῦ Διευθυντοῦ (Ἄδαμοπούλου Ἑλένη καὶ Χουρδάκη Ἀγγέλα, πού ἀποχωρεῖ), τρεῖς στὸ βαθμὸ Τμηματάρχου Α' (Μαυρομιάτη Μαρία, Μαροκοπούλου Ἀντιγόνη καὶ Τσικριᾶ Δέσποινα) καθὼς καὶ τρεῖς στὸ βαθμὸ Τμηματάρχου Β'.

Ἐπίσης πληροφοροῦμεθα ὅτι κατὰ τοὺς τελευταίους διαγωνισμοὺς Γραμματέων καὶ Εἰσηγητῶν πού ἔγιναν στὸ ἴδιο Ὑπουργεῖο, ἐδόθηκε ἐντολὴ ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸ Κον Νικ. Μπακόπουλο νὰ ἐπικρατήσῃ κριτήριον ἀληθινῆς δικαιοσύνης καὶ ἰσότητος, χωρὶς καμμιὰ διάκριση κόμματος ἢ φύλου.

Συγχαίρουμε θερμὰ τὸν κ. Ὑπουργὸ κι' ἐλπίζουμε κι' ἄλλοι συνάδελφοί του ν' ἀκολουθήσουν τὸ φωτεινὸ του παράδειγμα.

ΚΑΙ ΕἰΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἐγιναν μερικοὶ προβιβασμοὶ γυναικῶν σὲ ἀνώτερους βαθμοὺς (Διευθυντῶν καὶ Τμηματορχῶν).

Στὸ ἐπόμενο φύλλο μας θά δημοσιεύσουμε σχε-

τικὸ κατάλογο Ἐπίσης διορίσθηκε καὶ μιὰ γυναίκα στὸ Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτούτο, ἡ κ. Ἑλλη Γιωτοπούλου - Σισιλιάνου, ὡς ἀριστίνδην Πάρεδρος.

Εὐχόμεθα ν' ἀκολουθήσῃν κι' ἄλλες.

Ἡ ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

Στὶς 2 Φεβρουαρίου ἔγινε τὸ μηνιαῖο τσάι τοῦ Ἑθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλληνίδων στὸ ξενοδοχεῖο Κίγκ Ζώριτζ. Σ' αὐτὸ μίλησε ἡ Κα Παπαντωνίου Γεν. Διευθυντῆς τοῦ Ι. Κ. Α. Ἡ ὁμιλία τῆς ἦταν γενικὰ πολὺ ἐνδιαφέρουσα καὶ πλούσια σὲ σκέψεις. Ἡ ὁμιλήτρια ὑπεστήριξε τὴ βασικὴ ἄποψη ὅτι, μετὰ τὴ νομικὴ κατοχύρωση τῆς ἰσότητος τῶν φύλων, τὸ μόνον πού ἔχουν νὰ κάμουν οἱ γυναῖκες εἶναι νὰ προσπαθήσουν, νὰ προσφέρουν ὅ,τι καλύτερο μπορεῖ καθεμιά στὴ δουλειά τῆς, συνεργαζόμενες μὲ τοὺς ἄνδρες σὲ ὅλα, χωρὶς νὰ τοὺς μιμοῦνται, ἀλλὰ προσφέροντας ὁ καθένας τὸ ξεχωριστὸ καὶ ἰδιαίτερον πού μπορεῖ. Τὰ γυναικεῖα σωματεῖα σὴ μ ε ρ α μᾶλλον κακὸ κάνουν φωνάζοντας γιὰ τὰ δικαιώματα τῶν γυναικῶν, τίς ὁποῖες ἔτσι ἐμφανίζουν σάν χωριστὴ κατηγορία, μειονεκτικὴ, πού χρειάζεται προστασία.

Στὴν Κα Παπαντωνίου ἀπάντησε ἡ Κα Ἀλίκη Γιωτοπούλου - Μαραγκοπούλου, ἡ ὁποία εἶπε ὅτι χωρὶς νὰ παύῃ νὰ θεωρῆ ὡς βασικὸ παράγοντα γιὰ τὴν κατάκτηση πραγματικῆς ἰσότητος τὴν ἐπιτυχία τῆς κάθε γυναίκας στὴ δουλειά τῆς, πιστεύει ὅτι καὶ σήμερα ἡ συμπαράσταση τῶν γυναικείων σωματείων εἶναι ἀπαραίτητη, γιὰ νὰ μὴ μείνῃ ἡ ἰσότητα μόνον «στὰ χαρτιά», σὲ πολλὰς περιπτώσεις. Ἀνάφερε πολλὰ παραδείγματα (διαγωνισμῶν Τραπεζῶν, διαγωνισμοῦ Δ.Ε.Η., Κώδικος συντάξεων, προβιβασμῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων κλπ.), πού ἡ ἀνισότητά κατὰ τῶν γυναικῶν εἶναι φανερὴ καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ καταπολεμηθῇ ἀπὸ ὀργανωμένους ὁμάδες γυναικῶν, δηλαδή τὰ γυναικεῖα σωματεῖα καὶ μάλιστα τὰ εἰδικὰ καὶ πρωτοποριακά, ὅπως ὁ Σύνδεσμος γιὰ τὰ Δικαιώματα τῆς Γυναίκας πού δὲν προφθάνει, κυριολεκτικὰ, νὰ κάνῃ διαβήματα κατὰ τῶν πολυαριθμῶν καὶ συνεχῶν παραβάσεων τῆς ἰσότητος ἀπὸ τὴν Πολιτεία, τοὺς μεγάλους Ὄργανισμοὺς κλπ. Γιὰ νὰ διορθωθοῦν τὰ πράγματα, πρέπει πρῶτα νὰ τονισθοῦν ὅλες οἱ συγκεκριμέναις περιπτώσεις ἄνισης μεταχείρισης καὶ ἴστερα νὰ γίνουν οἱ προτάσεις γιὰ τὴν διόρθωση καὶ νὰ ἀσκηθῇ καὶ κάποια πίεση γιὰ νὰ γίνουν δεκτῆς. Ἀλλὰ τέτοια συστηματικὴ δουλειὰ μόνον εἰδικὰ ὀργανωμένη ὁμάδα — δηλαδή εἰδικὸ σωματεῖο — μπορεῖ νὰ κάμῃ.